

Aszód és Vidéke

TARSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és IRODALMI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Félsz évre . . . 8 korona Negyed évre . . . 2 korona
 évi évre . . . 4 Egyes szám ára 20 fillér.
 Bérmentetlen leveleket nem fogadunk el.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP

FELELŐS SZERKESZTŐ
 NYIRY LAJOS.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:

ASZÓDON.

HIRDETÉSEK:
 egyezség szerint jutányos áron közöltenek. NYILT-TÉR sora
 60 fillér. Előfizetőinknek nagy árkedvezmény.

Nagy feladatok előtt.

A politikai élet hullámverése szinte elvont bennünket az utóbbi napokban a mi sajátlagos belső dolgainktól, községünk, közigazgatásunk ügyeitől.

A hosszú válság főleg a gazdasági életben érezte káros hatását, mert a válság ideje alatt ugyszólván szünetelt a munka, az emberek idejét a politikai élet hullámverése izgatta, foglalkoztatta.

Most, hogy a kibontakozás mindenkinél óhajta szerint megtörtént, időszere még a társadalmi lapoknak is azzal foglalkozni, hogy mikép induljunk neki a célvezető sikeres munkának, melynek nyomában fellendülés várható.

Mert hogy a mai állapotok továbbra is észszerűen fenn nem tarthatók, az mindenki előtt nyilvánvaló.

Első ilyen munka az, hogy vármegyénk a saját autonómiája keretében igyekezzen saját városai és községei érdekeit előmozdítani, ipari és

kereskedelmi erőforrások gyűjtésével: a gazdasági foglalkozások intenzív reformálásával, piacok, értékesítő intézmények létesítésével.

Az 1917-ben várható önálló be rendezkedés mindezekre utalja Magyarországot s kívánatos volna, hogy készsen találják vidékünket ezek a nagyszabású átalakulások.

Az ipartörvény revíziója, a tisztességtelen verseny kiirtása, a magánhivatalnokok és kereskedelmi alkalmazottak, valamint a munkás jogviszonyainak rendezése, szabályozása, az ipari és kereskedelmi alkalmazottak törvényes képviselője, a nő és gyermek munkások védelme, a betegségi, rokkantsági és aggkori biztosítás, munkáslakások és kórházak, a zálogügy rendezése, az adóreform behozatala, a tisztviselők fizetésének végleges rendezése, az általános választó jog törvényerőre emelése mind állami feladatok, melyek mellett a városoknak és községeknek is kell lenni, bizonyos speciál munkatervüknek, mert

csak így várható a nép pénzügyi és gazdasági életének fellendülése.

Mindezt azonban csak akkor lehet keresztül vinni, ha az intézmények létesítésére az elegendő pénz meg lesz.

Erről t. i. a pénzszerzés módzatairól kell most gondolkodni, úgy az államnak, mint a városoknak, falvaknak, az országnak és a társadalom minden egyes polgárának, minden egyes csoportjának egyaránt.

Mit tehet itt a községi önkormányzat és mit tehetnek a község polgárai?

Megmondom azt is.

Csináljanak oly jövedelmi forrásokat akár ipari vagy gazdasági intézmények létesítésével vagy akár a város szépművészete által főleg ahol várható, — hogy a város rendezésével, az idegenforgalom is emelkedik.

Nagy feladatok ezek, melyekhez új, egész emberek kellenek, kik a munkát megbecsülve, serkentsék a

TÁRCA.

Eszter levelet kapott.

Írta: Kemény József.

Hrenkó, a vén szolga meghozta az esti postát. Az írodafőnök asztalára tesz egy csomó levelet, újságot; a többi meg szétosztja a két teremben dolgozó hivatalnokok közt. Szélesre nyílt ábrázattal közeledik Eszter felé, aki serényen kopogtat gépén.

— Kisasszonykának is gyűtte levélke. — S a szomszéd üres asztalra hunyorít.

Eszternek arcába szökik a vér, de nyugodtságot erőltetve olvasatlan a fiókjába rejti a levelet. A szolga odébb áll. Mindenkét a posta foglalkoztat: ki levelet olvas, ki a lapokat futja át, mások a politika állásáról váltanak néhány szót, aztán újra tovább sercegnek a tollak. Eszter remeg az izgatottságtól, mégis van ereje a körülötte levőket megfigyelni, vajjon vettek-e észre valamit? Újjai bizonytalanul sürgölődnek a billentyűkön s minduntalan a vissza-váltóra kell ütnie, hogy egy-egy elvettét betűt kiigazítson. Végre elkészül a levél; aztán a többivel együtt átadja az írodafőnöknek.

Mire fölbug a gyári kürt és süvöltése betölti a völgyet, minden rendben van.

Künn a telep zaja más jelleget ölt, a gépek kattogása, csőrömpölése szünőben, kitóduló munkások kiáltása hallatszik imitt-amott Később mintha énekelnének valahol, a gyári leányok vonulnak haza, hegynek föl a faluba. Az irószobákban is mozgás támad lassanként. Hrenkó a másoló préssel erőlködik. Könyvek csapódnak be. A hivatalnokok hangosan beszélgetnek, a gyakornok ur bajszát pödörgeti s tükréből Eszter felé sandít. A leány azonban mit sem vesz észre; valami hosszú lajstrom fölé hajlik, mintha számolna. Az urak távozóban meg-megállanak egy szóra asztalánál, de enyelgésök hideg fogadtatásra talál. Eszter számol . . .

Végre egyedül marad. Kezében a levél. Ismerős kéz írta rá az ő nevét; a betűk mintha barátságosan köszöntenek. Sejtést ébresztenek benne, édesen fájót. Az olló csattan. Szeme az íráson:

„Édes Eszterem, ugy-e megbocsát, hogy így szólítom . . .”

Nem bír tovább olvasni. Elrejtja a levelet. Kis kalapját a fejére teszi, aztán siet ki a levegőre. Hrenkó már a folyosón várja a nagy kefesepróval.

— Kezit csokolok, kisasszonyka.

— Isten vele Hrenko bácsi.

Eszter végig siet a gyár hatalmas, zeg-

zagos udvarán igyekszik haza. Ott lakik a telep végén egy kis dombon, ahol a művezetők családi házacskái mosolyognak ki a vidék komor színei közül. A kertből kicsiny huga fut elje:

— Jó, hogy jössz, Eszti, kinyílt a harmadik bimbó.

Megsókolja a gyermeket, aki kezénél fogva vezeti a későn virágzó tőhöz. Eehunyt szemmel szivja magába a legifjabb róza illatos lehelletét. Öntudatlanul sugja:

— Boldog vagyok . . .

A tornácra anyja varr, áthallatszik a szobába, amint dudol a munka mellett: „Megálmodtam réges-régen, Hogy te léssz az üdvösségem . . .” A gyermek leült a leckéjét írni. Eszter alig izleli meg az asztalra készített ozonnát, visszasurran a kertbe. Egő arcát megegyeszer a rózsához simítja, megáll egy almafa alatt s olvas:

„ . . . Itt ülök a „Stefánia” ódon épületének egy kis szobájában. A kora délutáni nap égetően tűz a leeresztett zsalukra. Körülöttem csönd, a hatalmas szálló zsi-bongó vendégserege délutáni álmát szundítja. Pihennék én is, de már úgy érzem lehetetlen. Az agyamban zsi-bongó gondolatok nem engednek. Fölugrottam. Ide kellett ülnöm az asztalhoz. Csodálatos vilá-gosság támadt bennem. Elűnt a láz, mely hónapok óta gyötört, az a nyugtalanság, mely otthon már orvoshoz kergetett, az a

kezdőket, bátorítsák a küzdőket, hogy megépítve a fundamentumot, meg lehessen építeni az új Magyarországot, melyről mostanában oly sok beszéd esik nálunk, hogy ezek után csakugyan meg kellene kezdeni a munkát.

Mi hisszük, hogy az új korszak és a szociális szellem, mely a modern államok életemben új ösvényt nyitott, a haladásban nálunk is kiengesztelik a panaszkodó embereket és gyökeret ver nálunk is a szabad fejlődés valódi öntudata.

HIREK.

Képviselő választások.

Gödöllő.

Április 30-án tartott meg a képviselőválasztás dr. Héderváry Lehel függetlenségi eddigi képviselő és Kis Károly socialista között. Héderváryra leszavazott 1715 választópolgár, Kisre 1. A választás d. u. 4 órakor ért véget.

Vác.

Járásunk területéről a Galga-völgy alsósorész Vácon választ képviselőt.

Itt is április 30-án volt meg a választás és hárman küzdöttek a mandátumért u. m.:

Bottlik János 48-as, eddigi képviselő, ki 1507 szavazattal meg is lett választva Hartman Emil 48-as 110 és Farkas István socialista 5 szavazata ellen.

Mindkét helyen a választás rendszeresen folyt le.

Személyi hírek. — G a l l e A n t a l cs. és kir. udvari várkapitány

a jövő héten költözik ki Gödöllőre, hol a nyarat tölteni fogja. — P e t t e r a H u b e r t cs. és kir. udvari fővadászmester szembajával operáció végett Budapestre utazott. — L u k á c s G y u l a orsz. gyűl. képviselő, ki súlyos vesebajban szenvedett a télen, felgyógyulva Gödöllőre érkezett nyaralásra.

Eljegyzés. Diamant Jenő aszóni kereskedő eljegyezte Haasz Rózsika kisasszonyt Zsámbokon.

Tanító gyűlés. A Pest-Pilis-Solt Kiskun vármegyei általános tanítóegyesület gödöllői járásküre folyó évi május hó 12-én d. e. 10 órakor Ehmann telepen, az ujonnan épült áll. el. iskolai helyiségében ülést tart, melyre a járáskör tagjait, a járás területén levő mindennemű iskolák tanítóit, gondnokáit, iskolászeit, valamint a tanügy iránt érdeklődő közönséget szívesen meghívja a kör elnöksége. Az ülés tárgysorozata szerint az elnöki megnyitót követően a népi iskolai tanterv és életbeléptetésének feltételeiről Krenn Károly gödöllői közs. iskolai tanító tart értekezletet, mely után az egyesület ügyeit intézik el. — A cinkotai nagy itcénél a vendégeket és a járáskör tagjait az Ehmann-telepi iskola gondnoka és a járáskör elnöke szívesen látják villás reggelire. Ennek végeztével gyalogkirándulás az Ehmann-telepi iskolába. Gyűlés után kirándulás Mátyásföldre, ahol délután 2 órakor közebed lesz.

Kirabolt szövetkezet. Valkón vasárnap éjjel betörték a Hitelszövetkezet pénztárhelyiségébe, mely a község háza átellenében van és elvitték a wertheim-cassát. A rablók a szomszédból lopott kocsin vitték ki a pénzeszekrényt, melyet a község határáig gyalogszerrel vontattak, ott egy lovat fogtak el és Isaszeg felé tartva,

egy bozótos helyen fejszéssel valóssággal összerombolták azt s 3200 koronányi készpénztartalmát elrabolták. A csendőrség erélyesen nyomoz, de ezideig eredménytelenül.

Károlyi Sándor gróf. Újpest megalapítója és Rákospalota földesurának e hó 4-én végbement temetésén megjelent a gödöllői kir. korona-uralom tisztikara, járásunk főszolgabírája és a Gödöllő és Vidéke fogyasztási és értékesítő szövetkezet küldöttsége is. Az agrár gróf t. i. egyik megalapítója és ugyszólván lelke volt a „Hangya“ központi fogyasztási szövetkezetnek. — Halálával nagy veszteség érte az agráriusokat s a fogyasztási szövetkezetek központját is.

Senkisé tudja, hogy mit rejt a jövő. Mindnyájan nagy szerencsét óhajunk és amit oly távolnak képzelünk, sokszor oly közel van hozzánk. Csak cselekedni kell. Elmult idők terhét és gondját egy csapásra elvetjük és az élet hirtelen derűssé és napsugarassá lehet mindenki számára. — S mégis csak kevesen értik a kellő pillanatot hihasználni. A magy. kir. szab. osztálysorsjátékkal is így vannak az emberek. Hianyzik hozzá a merészség, bár egy régi közmondás hogy: „aki mer, az nyer!“ A 18. sorsházson nem kevesebb mint 62500 nyeresemény kerül kiosztásra, köztük csodálatosan nagy összegűek. — A Dörge Frigyes bankháza, Budapest, Kossuth Lajos-utca 4 és Zoltán-utca 16, egy egész különös módot nyújt vevőinek a sorsjegyek saját megválasztására. — Mindenesetre ajánlatos, ha mindenki már most biztosítja a 13. sorsjáték rendkívüli nyereségeihez való részvételét. A Dörge Frigyes sorsjegyei iránt bámulatosan nagy az érdeklődés, ami érthető is, tekintve hogy ez a bankház eddig nem kevesebb mint 2307 nagyobb nyereseményt fizetett ki vevőinek.

kimerültség, mely ellen a derék öreg ur — áldja meg az Isten! — a Balaton vizébe, mosolygó egének verőfényébe küldött gyógyulni a mi kopár bérceink, lűs fenyveseink közül. Örömet jöttem, mégis nehezen. Tudtam is, nem is: miért? De most világos előttem minden. Édes, jó Eszterem. Ön miatt szakadtam el oly nehezen erre a kis időre is a mi hegyeink-től. Szeretem azt a görbe országot és benne Önt végtelenül . . .

Eszter nem látott tovább. Föl kellett száritania könyeit.

„ . . . Mikor úgy reggelenként motoros csónakomat neki szalasztom a gyöngéden fodrozó haboknak és végig heveredem a deszkákon, a sugárzó égbolt végtelenségébe vész tekintetem, míg a nap fénye el nem vakít . . . Ily végtelen az én szerelmem, melynek napját az ön szemében látom, míg csak el nem vakulok . . .

A szellő elhozta a harangszót a hegy felől, a faluban hét óra volt. A tornácra megszánt a varrógép berregése, a konyhából csakhamar vacsora-illat áradt ki. Eszter hallotta néhányszor a nevét, huga kereste, nyilván a terítéshez.

„ . . . Kenese mézspartjai, Siófok csillogó tornyai, a kopár Tihany ősi monostorával, a távol kéklő Fülöp, Badacsony, mind eltűnnek előlem, amint a hullámok közé vetem magamat. Az a gyönyörű víz bár-

sonyként simul hozzám, lelkem azonban messze jár, fenn északon. Megpihen üresen álló asztalom előtt s onnan lesi szorgos kis kezét, elca ragyogását és féltékeny gonddal őrzi. A tündöklő víz játszik velem, de im nyugtalanság fog el egy pillanatra: röpülni szeretnék, hogy megvédjem ösmeretlen veszéjeyektől; aztán megnyugszom, ki is bántaná? Ha reggelenként a térézre fölébreszt, első gondolatom Önt köszönti, képe elkísér mindenfelé: a sétány zajos társaságába, a park csöndjébe. Hűséges társam, míg csak Morfeusz gondjaiba vesz és az marad az álom tarka birodalmán át — ébredésig.

Alkonyodott. Eszter alig látott már a sűrű lombok alatt. Nagy óvatosan a sötétség egy nyílásához osont.

„ . . . Azt mondhattam, mióta ösmerem, éi bennem ez az érzés. Élet van a föld alatt rejtőző magban, éső nap kell hogy kihajtsjon. Sokáig jártunk el egymás mellett idegenekként, míg el nem jött a tavaszi eső és sugár, melyben — röstellem leírni a banális szót — szerelmem virága kihajtott.

Mos éezem ezi igazán, amiaior oly messze vagyok tőle Eszter. Aldom öreg doktorunkat, aki — mintha szívembe látott volna, — elszakított Öntől . . .

A szellő hűvösebbé vált, a homály terjedt, Esztert mi sem zavarta.

„ . . . Meg kellett írnom mindezt ebben a világos órában. Vigye a levél fecskeszár-

nyon szívem dobbanását, mert ha újra rám nehezedik hegyeink köde, újra merev arccal, hideg külsőm alatt fájdalomban izzó szívvel járnék el Ön mellett, amig kartársaim vidám gondatlanságban körülötte forgódnak. És kárba vészett ifjúságom romjain keseregve tűlnék esténként gyábeli szobám kopár négy fala közt . . . Küldjön jelt, hogy visszhangra talált-e ez k fájó, félő sóhaj, megérzi-e a szívemben fölpirkadó remény ujjongó örömet? Adjon jelt, hogy szárnyaló sietséggel hagyjam el a verőfényes Balatont a zord Kárpát-vidékért, tüdősségem otthonáért! Az Ég áldja . . .

Eszter apja jött fel az ösvényen a kormos gépház felől. A leány boldog elfogódottsággal szökölt eléje. Megölelte és lecsókolta arca verejtékét.

Panaszos arccal várta másnap délelben Esztert a kis huga a kertajtóban.

— Ha tudnál, mi történt!

— Mi baj kicsinyem?

— Valaki . . . valaki letépte a rózsát.

— Igazán? De ilyen gonoszságot!

És amint az ékességtől megfosztott tő előtt álltak, s a gyermek közel volt a sírás-hoz, a gyorsvontat éles fűtthe hasított át a völgyön, dűbörgése sokszorosan hangzott vissza a bércefalakról, füstje fátyolként simult a fenyves haragos zöldjére . . . Eszter bucsuzó, hívó tekintete kísérte hosszan, álmódón.

DÖRGE KÖZLÖNYE

ELŐFIZETÉS:

1/1 sorsjegy az L. osztál. hoz K. 12.—
 1/2 " " " K. 6.—
 1/4 " " " K. 3.—
 1/8 " " " K. 1.50

FELLEŐS SZERKESZTŐ:

DÖRGE FRIGYES.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, V., Zoltán-utca 16.
 F. adótulajdonos:
DÖRGE FRIGYES BANKHÁZA.

A szerencse a nép ajakán!

Érész Magyarország az új magyar kir. szab. osztálysorsjatek rendkívüli nyerőhelyeiről beszél és közbeszed tárgyat képezi az a paratlan fényes eredmény, amelyet a nálunk vásárolt sorsjegyek elérték.

Hogy milyen meglepő, szinte szenzációs eredményel működik a Dörge Bankház, misem bizonyítja jobban, minthogy eddig nem kevesebb mint

2307 nagy nyereményt fizetett ki.

Egyik főnyeremény a másik után jutott a mi fizetőfelainknak és sok közülük gondtalan élethez és teljes gazdasági függetlenséghez jutott egy ily sorsjegy révén.

Az élet legkellemesebb meglepései közé tartozik, ha a véletlen egy főnyereményvel örvendeztet meg és senki sem tudhatja mit rejt a jövő. A szerencse részére mindig tandóssos egy ajócskát nyitva hagyni.

Alant közlünk néhány népszerű magyar szerencse-közmondást. Legyen bizalommal azon szerencse-közmondáshoz, mely a nevének kezdőbetűje alatt áll és rendelje azon sorsjegyszámot, melyet ugyanazon betű mutat. Ez szerencsét fog hozni önnek!

A kiválasztott sorsjegyszámot csak egy biztosítottjuk, ha a rendszert rögtön eszközli. A legeszkölvebb késedelem nagy vagyon elmulasztását idézheti elő. A

legegyszerűbb, leggyorsabb és legolcsóbb megrendelés postautalványon történik. A cím pontosan és olvashatóan írandó.

A sorsjegyek árai: egész 12... fél 6.— negyed 3... nyolczad 1.50 kor.

Dörge Frigyes
 bankháza

Kossuth Lajos-utca 4. sz.
 és Zoltán-utca 16. szám.

Magyarország szerencse-közmondásai!

Minden sorsjegy mögött egy főnyeremény lappang!!!

Többet ér a sok pénz, mint a sok barát.

Egy gramm szerencse felér egy kilo cseszvel.

Nincs könnyebb a tele erszénynek.

Akinek pénze van, esze is van.

Pánz urája a világot.

Mindenkinek megvan a maga szerencses órája.

A szerencse keres.

Sokáig él, ki gondtalanul él.

Aki mer, az nyer.

Dátorás a világ.

Jól épít, aki szerencsében bíz.

A véletlen a szerencse kímája.

Cszdagság az élet gyökere.

A szerencse és me részég együtt jár.

A szerencse vak.

Senkinek kerülhet el a sorsát.

Arany könnyebben győz a vasnál.

A kívánságokat sokszor a véletlen teljesíti.

Dörge Frigyes

bankháza, a magy. kir. szab. osztálysorsjatek főelárusítója
Budapest, Kossuth Lajos-utca 4., és Zoltán-utca 16. szám.

A	78821	I	94082	R	65742
B	66420	J	78821	S	75067
C	75056	K	66442	Sz	66426
D	65232	L	50098	T	27899
E	27850	M	23868	U	11885
F	4673	N	27889	V	27898
G	65233	O	66432	Z	24083
H	94099	P	65748	Zs	67064